

Vay Haline

– Nilüfer Sarp · 05 Mart 2013

VAY HALİNE

Doğruluktan eğriye sapanın vay haline
Elini, ayağını batırarak çamura
Düşürme Rabbim bizi onların mahalline
Hesaba çek kulunu başına vura vura

Hızla esen karayel savururken özünü
Dolambaçlı yolların tam orta kavisine
Siyah bantla bağlarlar yere bakan gözünü
Atarlar duman tüten ocakların isine

Hohlayıp buğularsın pencerenin camını
Çizersin sevdiğinle yüreğini yan yana
Belki anlayan olur halinin encamını
Sarılırsın düşünde hasretle o canana

En yüksekte oturup, bakarken yukarıdan
Her sabah görürsün ki bir önceden ertesin
Ders almayı öğrensen çiçekteki arıdan
Aklın birden karışır bir çıkmazda kertesin

Züğürt olanlar derki; ben bulunmaz nimetim
Yine der ki aklım çok; veririm zekatını
Kuytulara saklanmış kıymetli ganimetim
Beni bulmak isteyen rahvan sürsün atını

Varsa biraz içinde, gönlünde güzelliğe
Dair biraz kırıntı; sözlerine belli et
İçindeki duyguyu yem etme tembelliğe
Dilinle olmasa da gözlerinle belli et

NİLÜFER SARP_____7 KASIM 2012